

Nordisk Politimesterskab i **Feltsport** *-en debutants bekendelser.....*

Af Poul Bjerregaard, PI – Bornholm

Fotos Jørn Lind, København PI og Torkil Hansen, DPIF orienteringsudvalg

*Holdet mentaltræner inden morgendagens dyst
- eller noget i den stil*

Se resultater på
www.politsport.dk

og Orientering

I dagene 30. august – 1. september havde jeg den ærefulde oplevelse, sammen med det øvrige landshold, at repræsentere Dansk Politiidrætsforbund ved det Nordiske Politimesterskab (NPM) i feltsport og orientering ved Evje i Norge. Hold-stafet, feltsport og orienteringsløb over 3 dage. Om min sportslige præstation levede op til den ære er vist tvivlsomt... men oplevelsen ved at deltage, levede i den grad op til min forventning om et veltilrettelagt stævne i spændende og udfordrende terræn med storslået natur og hyggeligt afslappende kollegialt samvær.

Min deltagelse ved NPM startede egentligt hjemme på Bornholm, hvor jeg i foråret 2016, netop hjemvendt fra små 3 år i udlandet, til min store glæde opdagede, at de danske politimesterskaber i orientering og sprint skulle afholdes på Bornholm. Det betød nemlig at jeg, selv om mit fokus i den periode 100% var på familien, kunne snige mig med til et 3-dages o-løbs stævne. I øvrigt et fantastisk stævne, men for at gøre en lang historie kort, så faldt jeg i snak med Torkil Hansen efter O-Sprit på Christians Ø. Da jeg, måske lidt langsomt, opfattede at Torkil faktisk stod og fortalte mig, at landsholdet til det kommende nordiske

Holdfoto: Forrest fra venstre: Poul Bjerregaard, Bornholms PI, Rita Breum og Ea Busch Nielsen, begge PI-København. I midten fra venstre: Bruno Stub og Jørn Lind, begge PI-København og Peter Wihan, Sydsjælland og Lolland Falsters PI. Bagerst fra venstre: Torkil Hansen, DPIF-orienteringsudvalget, Erik Lindholdt, delegat og Peder Stephansen, DPIF-orienteringsudvalget.

Ea Busch Nielsen ved starten, 3. dag, ren orientering.

politimestermesterskab var noget amputeret pga. afbud og skader, tror jeg nærmest jeg fik julelys i øjnene. Om det var min store entusiasme under den samtale eller et kendskab til min forholdsvis hæderlige, om end mange år tidligere præstationer, som navigator for et lokalt adventure race hold, er jeg ikke klar over. Men, efter søndagens præmieoverrækkelse, blev det landshold der var udtaget til NPM annonceret – Bruno Stub, Peter Wihan, Jørn Lind, Ea Busch Nielsen, Rita Breum og UNDERTEGNEDE!

Stolt og fyldt med ærefrygt over den foranstående konkurrence havde jeg tårnhøje ambitioner om både fysisk og teknisk at forbedre mit niveau i o-løb og skydning, og med adskillige aktive skytteforeninger og en veldrevet lokal orienteringsklub på Bornholm lå mulighederne lige for. Jeg må dog med skam erkende, at de ambitioner blev overhalet indenom af 3-holdsskift, tagprojekt og hverdagens forpligtigelser og min forberedelse til NPM forblev primært af mental karakter.

Min viljestyrke og dermed selvtilid var dog intakt tirsdag den 30. august urimeligt tidligt om morgenen, da landsholdet satte kursen nord på. Sidste-øjebliks-ændringer pga. en knækket aksel på en Ford Transit havde splittet holdet i 3 biler – én via Øresundsbroen og én via Helsingør-Helsingborg op langs den svenske vestkyst og endelig én op gennem Jylland og med færgen til Kristiansand. Den planlagte logistik på turen

derop fejlede imidlertid intet, og de første danske løbere var allerede på stævnepladsen 20-30 minutter før start i dagen stafet! Og meget taktisk var Peter, som var med i bilen over Kristiansand, tredje løber på sit hold. Det var nemlig ikke praktisk muligt for dem at være på stævnepladsen ved den officielle start.

Således kastet ud i det nordiske politimesterskab i stafet uden unødigt tid at blive nervøs i, kæmpede vi alle en brav kamp med det udfordrende norske terræn. Til min overraskelse var det mod forventning ikke højdemeterne, som gav mig de største fysiske udfordring, men derimod det bløde underlag. Ikke de mange moser, som jo er indtegnet på kortet, hvorfor der kan tages højde for dem i vejvalget, men alle de mange små og næsten usynlige vand- og mudderhuller,

Rita Breum på skydebanen.

Peter Wihan ved en post.

der var overalt, som tærer vanvittigt på lårmuskler og lægge når man pludseligt træder en halv meter dybere end forventet. Efter offentliggørelse af resultatet af stafetten tegnede der sig mønster blandt de fire deltagende nationer: Norge, Finland, Estland og Danmark, som skulle vise sig at holde stort set hele vejen gennem de 3 konkurrencedage. Norge og Finland lagde sig massivt på de øverste placeringer. I stafetten blev det sejr til et norsk hold bestående af Lars Enerhaugen, Elin Bjerva og Fredrik Sandal.

De norske arrangører havde muligvis givet os udfordring i terrænet. Til gengæld havde de så også gjort sig umage med at forkæle os udenfor konkurrencerne. Indkvarteringen var booket på Revsnes Hotel beliggende på et næs i bunden af Byglandsfjorden med fjelde på begge sider. Fantastiske omgivelser og med en dansk kok på hotellet, var der absolut heller ikke noget at udsætte på forplejningen.

Onsdag gjaldt det nordisk politimesterskab i feltsport – kombination af skydning og orientering – efter min mening den mest fagrelaterede konkurrence politifolk kan dyrke. Ikke desto mindre noget som er næsten uddød i politiregi i Danmark. Selve konkurrencen bestod af en skydning med 10 skud, punktorienteringsbane, orienteringsløb og så afsluttede med endnu 10 skud. Det var indtil kort tid før vores afrejse fra Danmark usikkert, om vi skulle skyde med tjenestevåben eller cal. 22 salonpistol. Det endte, vist til ærgrelse for de fleste danske deltagere, med cal. 22. Det var derfor nye og ukendte våben, vi fik i hånden til godt 30 minutters indskydning om morgenen inden start. Ved indskydningen havde jeg 10 gode skud i min første serie, og da jeg er en habil skytte med vores tjenestepistol, besluttede jeg at stoppe ved de 10 skud, da jeg ønskede at gå fra indskydningen med en positiv oplevelse. Det var nok en fejl. Set i bakspejlet havde rutinen ved 30 – 40 ekstra skud med et nyt våben nok gavnnet mig under konkurrencen, hvor puls og stressniveauet påvirker træfsikkerheden.

Ea Busch Nielsen i det norske landskab.

Med mellem 7 og 12 træffere ud de 20 skud var det da heller ikke nogen uovertruffen skydning fra de danske deltagere, men overraskende nok var det faktisk på niveau med de andre nationer. Måske der er bred enighed om at overgå til tjenestevåben ved fremtidige konkurrencer?

Orienteringen bestod af en kort snitslet punktorienteringsbanen med 10 poster, der skulle prikkes ind på et blankt kort efterfulgt af et 7,1 km orienteringsløb i benhårdt terræn.

Endnu engang talte det endelige resultat sit tydelige sprog. Norge og Finland delte de første placeringer ligeligt i mellem sig med finske Eero Pietila på første pladsen hos herrerne og norske Elin Bjerva på første pladsen hos kvinderne. For mig personligt kostede punktorienteringen alt for dyrt – 29 strafminutter for at bevæge mig alt alt for hurtigt gennem terrænet og deraf unøjagtig orientering.

Torsdagens mesterskab i orienteringsløb bød for herrerne på en 6,5 km bane med 16 poster i et terræn, der modsat de to foregående dage var helt menneskeligt. Det var en fin bane med nogle gode vejvalgs problematikker, der gav basis for den altid interessante efterfølgende sammenligning af stræktider. Orienteringen var ikke super svær, og jeg synes personligt, at jeg havde et godt løb. Stor blev derfor min skuffelse, da jeg ved aflæsning af min brik efter mål fik oplyst, at jeg manglede en post! Jeg var ganske simpelt løbet direkte fra post 5 til post 7 og oven i købet passeret lige igennem det område, hvor post 6 stod placeret. Øv øv øv – men som oftest var der jo kun et sted at placere fejlen! Generel set var det samlede billede stort set som de to foregående dage med norske og finske deltagere, der dominerede i toppen. Dog løb den estiske deltager Mirja Virve med 1. pladsen hos kvinderne. Det lykkedes også vores Peter Wihan at snuppe placeringer fra et par af nordmændene og endte således på en 10. plads af de 17 startende herre – det nok bedste danske resultat ved dette års NPM Feltsport og Orientering.

Torkil Hansen tjekker en post.

Endelig skal det nævnes at torsdagens o-løb også blev brugt til at afvikle det norske politimesterskab i orientering. Det gav vores danske officials Peder Stephensen, Erik Lindholdt og Torkil Hansen en mulighed for at prøve kræfter med terrænet, hvor sidstnævnte markerede sig ved at vinde sin klasse H7.

Torsdag aften var der præmieoverrækkelse og fest med alt hvad der hører til af mad, norske røverhistorier, drikkeviser og finsk saunakultur. Så da det fra en af de finske deltagere blev proklameret kl. 3 om natten, at det var tid for en dukkert i søen, fulgte hele den tilbageværende del af festen trop til en forfriskende dukkert, inden vi mættede af gode oplevelser og hyggeligt samvær kastede os i dynerne.

Jeg må jo erkende, at min deltagelse i NPM i Feltsport og Orientering 2016 desværre ikke har medvirket til at trække det danske landsholds placering op – det ville da ellers have været fedt. Men til gengæld har det givet mig en kæmpe motivation for at bevise, at det kan jeg gøre bedre. Og selv om mine placeringer ikke går over i historien, så vil mine minder fra turen holde i mange år fremover, og jeg kan kun anbefale alle, der får mulighed for at deltage i et politiidrætsstævne i udlandet, om at gribe chancen, da det giver nogle unikke muligheder for store oplevelser og en afslappende snak med kollegaer på tværs af afdelings-, kreds-, og landegrænser. Noget der desværre bliver sværere og sværere i dagens Danmark. Derfor vil jeg også benytte lejligheder til ydmygt at takke dels for det store frivillige arbejde, der er blevet lagt i planlægning af turen, og dels til DPIF for støtte til arrangementet. Endelig vil jeg varmt takke alle jer der var med på turen – det var en super fed tur – håber snart at møde jer alle igen i en skov med et o-løbskort i hånden.